

Létající pevnosti našich předků

„Když nastalo jitro, přišel Ráma, vzal si nebeskou loď a připravoval se vzlétnout. Ta loď byla velká a krásně zdobená, dvoupodlažní, s mnoha místnostmi a okny. Loď vydala melodický zvuk, než vzlétla do závratných výšek.“

Jedná se o citát z eposu „Ramayana“. Není to jediná zmínka o létajícím stroji v indických eposech. Jsou tam také podrobné popisy toho, jak bohové bojovali mezi sebou na obloze za pomoci letadel, vybavených zbraněmi.

Na jiném místě se říká (konec již zmíněného citátu): „Gurka (božstvo), který letěl na rychlé a výkonné vimaně, vyslal do tří velkoměst mocné, jedinečné střely, nabité vsí silou vesmíru. Vystoupil sloup kouře a ohně zářící jako deset tisíc sluncí ... oběti nebylo možné rozpoznat a přeživší nežili dlouho - přišli o své vlasy, zuby a nehty.“

V „Pojednání o létání,“ Maharishi Bharadvája odkazuje na zbraně ve formě světelného paprsku, který když je zaměřen na nějaký předmět, tak ho zničí. Létající stroje nazýval Vimany a budeme-li věřit popisu, tak se mohly vznášet v oblacích, nebo dramaticky měnit směr letu. Podle starověkých textů, tam byly čtyři typy letadel, z nichž některé mohly být použity také pod vodou.

Jedna z kapitol "Pojednání o létání", je věnována popisu „Guhagarbhadarsh Yantra“ unikátního přístroje, který byl instalován na palubě letadla, a s jeho pomocí bylo možné lokalizovat objekty skryté pod zemí. Někteří vědci se domnívají, že se jedná o přístroj, který dnes nazýváme radar. Tento přístroj je v knize velmi podrobně popsán. Skládal se z 12 bloků, ve kterých byly nějaké kovové slitiny, které dodávaly přístroji energii.

Celkem bylo v letadle rozlišeno 32 zařízení, z jejichž popisu můžeme pochopit, že zastávaly funkce kamery, projektoru atd. Jedno ze zařízení, bylo nazváno „zrcadlo Pindžuly“, jeho účelem bylo chránit oči pilotů od oslepujících „d'ábelských paprsků“ nepřítele. (Zřejmě od laseru – pozn. překl.)

Tyto texty jsou nejen v Indii. Číňané našli v jednom z klášterů ve Lhase v Tibetu starověké texty v sanskrtu, které popisují nádherné lodě, které by mohly letět ke hvězdám.

Pohybovali se pomocí energie "Ego" (podle předpokladu současných vědců to byly antigravitační motory). Čínská vesmírná agentura má velký zájem o tyto dokumenty, které jsou nyní přísně tajné. Lety do vesmíru, jak se zdá, nebyly v dávných dobách, vůbec nic mimořádného. V indickém eposu "Ramajana" je nejen podrobně popsáno mezihvězdné cestování, ale také obsahuje příběh o bitvě na Měsíci mezi dvěma kosmickými loděmi.

Jak můžeme připomenout, tak podle informací amerických astronautů, když přistáli na Měsíci, viděli něco, co bylo zřejmě zhotoveno jinou inteligencí. Jeden z nich, Neil Armstrong, to potvrdil v soukromém rozhovoru během své návštěvy SSSR. Podrobnější informace bohužel nesdělil, takže je těžké dešifrovat jeho slova, když řekl pouze, „že to bylo úžasné.“

Nicméně, mnoho vědců je při pečlivém studiu textů na pochybách, zda tyto stroje mohly létat. Je v nich příliš mnoho zbytečného místa, jako palivo se u některých používá rtuť a do některých zapřahovali koně.

Zde můžeme říci pouze jednu věc: ti, kteří popisovali tato zařízení z jeho technického hlediska, nebyli vědci, ale děti své doby. Kromě toho psali o tom, co nikdy sami neviděli, říkali jen to, co slyšeli podle ústní tradice.

Pokud odstraníme příkrášlení a koně z popisů, mnoho vědců souhlasí s tím, že i přes různé nejasnosti, to zřejmě popisuje dokonalé technické zařízení. Takové nuance v těchto letadlech, v době nedostatku technologií, nemohly být vymyšleny. Dábel, jak víme, se ukrývá v detailech, a v těchto popisech je příliš mnoho důležitých podrobností, které by nešlo jednoduše připsat jen prázdné fantazii.

Například mnoho skeptických vědců tvrdilo, že použití rtuti jako paliva není možné, a navíc její výpary jsou smrtelně jedovaté. Mezitím jsme v naší době vytvořili mnoho přístrojů, pracujících s uzavřenou rtuťovou smyčkou.

Je zřejmé, že toto je jen začátek, a mluvit o nich je vážně brzy, ale tyto stroje již vytvářejí tah několika kilogramů. Je zajímavé, že ve svém vzhledu, jsou velmi podobné starověkým Vimanám, které byly popsány v indických knihách.

Létající lodě bohů jsou také popsány v egyptského papyru "Thule", napsaném v době faraóna Thutmose III (Roky 1503-1451 před naším letopočtem). Vypráví se tam příběh útěku bohů, spojený zřejmě s nějakým kataklyzmatem. Moderní vědci v této době datují útěk Židů z Egypta. Co bylo důvodem této evakuace, je dnes těžké říci.

Egyptský kronikář uvádí: „Ve dvacátém druhém roce, třetí zimní měsíc, v šest hodin ... písaři z chrámu rozhodli, že to byl ohnivý kruh, který se objevil na obloze. I když neměl hlavu, jeho dech protivně páchl. Jeho tělo bylo jeden rod (asi 50 m) na délku a jeden rod na šířku. Neměl hlas ... Nyní, o několik dní později, dokončily svůj přelet. Ó bohové! Bylo jich tam nesčetně! Zářily na obloze, jasnější než slunce na nebi ...Obrovská a hrozná byla sestava ohnivých kruhů. Faraónova armáda se na to dívala. Jeho Veličenstvo bylo ve středu vojska. To se stalo po večerním jídle... Planoucí kruhy nabraly výšku a zamířily rovnou na jih.“

Z textu je zřejmé, že samotní bohové nevzlétli sami, ale v těchto přístrojích. Proč přisuzovat bohům takové složité postupy? Copak nemohli vystoupat sami do nebe? Takže to zní jako popis velmi pečlivě zdokumentovaných skutečných událostí.

K dispozici jsou sošky a namalované obrázky humanoidů ve skafandrech a dokonce i letadla.

Hymnus na počest babylónské bohyně Ištar říká:
 Nosí nebeské oděvy.
 Statečně stoupá k nebi.
 Létá ve svém MU.
 Nad všemi obyvateli Země.

Podoba samotné MU, ve které moderní člověk snadno pozná loď.

а б в
 Рис. 57. „Небесные одежды“ богини
 Иштар

Рис. 58. Летательный аппарат
 МУ богини Иштар

Obr. 57: „Nebeské oděvy“ bohyně Ištar

Obr. 58: Létající přístroj MU bohyně Ištar

O popisech kosmických lodí, jaké byly nalezeny v mnoha kulturách, jsme již mluvili. V Indii, například, se dochovaly nejen obrazy, ale také plastiky starověkých letadel. Testy těchto modelů moderní technikou v aerodynamickém tunelu, prokázaly jejich výborné letové vlastnosti.

Další fakt: designéři NASA spekulovali, že egyptské obelisky tvaru čtyřbokého jehlanu s pyramidálním vrcholem také představují kosmické lodě. Podle jejich vzhledu byly postaveny makety raket, které prokázaly nejen výborné aerodynamické vlastnosti, ale předpoklad použitelnosti. K hodnocení popisu starobylých lodí nepotřebujeme jen staré indické knihy, podobné úryvky nalezneme i v Bibli.

V Ezechielově knize se říká: „A stalo se v třicátém roce, ve čtvrtém měsíci, pátý den v měsíci, když jsem byl mezi zajat u řeky Chebar, otevřela se nebesa. Viděl jsem, jak se přihnál bouřlivý vítr od severu, veliké mračno a šlehající oheň, okolo něho byla zář a uprostřed ohně jakýsi třpyt oslnivého vzácného kovu. Uprostřed něho bylo něco podobného čtyřem bytostem, které se vzhledem podobaly člověku. Každá z nich měla čtyři tváře a každá čtyři křídla. Nohy měly rovné, ale chodidla byla jako chodidla býčka, jiskřila jako vyleštěný bronz. (Ezechiel 1,1, 4-7)“. (Překlad dle Bible.)

K čemu byl potřeba Všemohoucímu Jahvemu všechn ten povyk? Bůh se může objevit i bez takové pompy, a takový hluk je třeba připsat reaktivní technologii.

Prorok pokračuje ve svém popisu: „Když jsem na ty bytosti hleděl, hle, na zemi u těch bytostí, před každou z těch čtyř, bylo po jednom kole. Vzhled a vybavení kol bylo toto:

třpytila se jako chryzolit a všechna čtyři se sobě podobala, jejich vzhled a vybavení se jevílo tak, jako by bylo kolo uvnitř kola. Když jela, mohla jet na všechny čtyři strany a při jízdě se nezatačela. Jejich loukotě byly mohutné a šla z nich bázeň. Ta čtyři kola měla loukotě kolem dokola plné očí. Když se bytosti pohybovaly, pohybovala se s nimi i kola, a když se bytosti vznášely nad zemí, Když se bytosti pohybovaly, pohybovala se s nimi i kola, a když se bytosti vznášely nad zemí, vznášela se i kola.“ (Ez 1, 15-20).

Velmi zajímavé pozorování „kola v kole“, každého z nás je asi obeznámen s tímto optickým klamem u rychle rotujícího objektu.

Tu mě duch zvedl a uslyšel jsem za sebou mocné dunění: „Požehnána buď Hospodinova sláva vycházející ze svého místa! a zvuk křídel těch bytostí, která se vzájemně těsně dotýkala, i zvuk těch kol, vznášejících se spolu s nimi, i mocné dunění... (Ezechiel 3,12-13).

Ezechiel také zmiňuje neznámý zvuk, kterým se ozýval ze země. Hovoří o rachotu produkovaném křídly, a velkém hřmotu, pocházejícím od kol. Když pak byl prorok vzat do stroje, měl takový strach, že nemohl ani pořádně popsat detaily, pouze se zmiňoval o kolech.

Samozřejmě, že to může být vnímáno jako příliš vznešená vize Božího služebníka, ale soudě podle dalších akcí proroka, usuzujícíce podle jeho schopností dát věci do pořádku, tak pro lidi, kteří si pletou realitu s fikcí, to zřejmě dostatečně neobjasnil.

Související články:

- [Военный летчик об авиации древних](#)
- [Авиация древних: мнение профессионального летчика](#)
- [Интимная жизнь индийских богов](#)

Zdroj: http://paranormal-news.ru/news/letajushhie_kreposti_drevnikh/2015-11-08-11515

© Překlad: Mgr. Jan PAVLÍK, 6. 2. 2016